

Resumé

Afhandlingen er et uddannelsesetnografisk studie af sygeplejestuderendes studieliv og dannelsesprocesser. Den handler at blive (ud)dannet til sygeplejerske og om de senmoderne udgaver af professionslæringens klassiske konflikt mellem skolestikken og den kliniske praksis. Afhandlingen er baseret på et feltarbejde blandt sygeplejestuderende på sygeplejerskeuddannelsen i Aarhus i årene 2011-2013.

Afhandlingen viser, hvordan de sygeplejestuderende, gennem fravalgs- og adskillelsesstrategier håndterer et uddannelsesforløb domineret af mange gøremål og forventninger om 'højt tempo' både i klinikken og i skolestikken. De mange og hyppige kontekstskift forstærker de studerendes oplevelse af at føle sig presset, og analyserne viser, hvordan studiestrategierne også rummer et modsvar til gøremålstravlheden. Dette modsvar handler om at adskille, fravælge og løse opgaverne efter en nødvendigheds logik en for en. Afhandlingen viser dernæst hvordan personlige relationer, bliver afgørende for den enkeltes studieforløb. I skolestikken handler det primært om relationerne til de medstuderende, i klinikken om 'mødet med patienten'. Ved analytisk at fastholde studieforløbet som en dannelsesrejse, viser afhandlingen, hvordan især mødet med patienten i den kliniske praksis er i centrum for 'de afgørende læringsøjeblikke' og for processens omdannelse. På vej ind i professionen viser analysen, hvordan det først og fremmest er ansvaret for *egne* patienter, der overvælder og udfordrer de nyuddannede. Studiestrategierne rækker ikke ind i den professionelle praksis og transformeres periodisk til overlevelsestrategier for at håndtere ansvarsoverdragelsen. Dannelsesrejsens sidste milepæl karakteriseres ved de nyuddannedes pendulering mellem den spirende professions-identitet og de strategier, der skal være behjælpelig med håndtering af vilkår, gøremålstravlhed og af tvivl, der nu står om tilstrækkelighed af egne kompetencer i praksis.